

SŁOWO REDAKCJI

Zagadnienie duchowości należy do głównych tematów teologii. Co prawda nieczęsto jest ono rozpatrywane wprost, ale zawsze jest obecne w założeniach tej dyscypliny, zwącej się *scientia fidei* i skoncentrowanej na człowieku postrzeganym w obliczu Boga. Stąd chyba nie powinna dziwić pojawiająca się w teologii tendencja do rezerwowania dla siebie tego obszaru. Tkwi w tej tendencji jednak oczywiste niebezpieczeństwo utraty wspólnego języka z szeroką refleksją nad człowiekiem. Nie tylko dzisiejszy teolog wie, że Słowo Boże dociera do nas w słowie ludzkim, a naukowe poznanie rzeczywistości daje teologii szansę na głębsze wejrzenie w jej przedmiot badań. W odniesieniu do teologicznego namysłu nad duchowością oznacza to, że zawsze warto nasłuchiwać, jak o duchowości mówi się w innych przestrzeniach refleksji nad człowiekiem i jego aktywnością.

Tak najkrócej można wyjaśnić obecność w tym numerze kilku artykułów niezwiązanych wprost z teologią, a nawiązujących do pojęcia duchowości. Teksty te stanowią owoc dyskusji sympozjalnej zatytułowanej *Człowiek a/lub/i maszyna. Duchowość 3.0*, która miała miejsce na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego. Chodziło w niej o próbę odpowiedzi, czy zmieniają naszą duchowość intensywne interakcje człowieka z maszynami, coraz wyraźniej wpływającymi na nasze funkcjonowanie i świat wyobrażeń, a nawet symulującymi funkcje wiązane dotąd ze sferą duchową.

Obok tej tematyki znajdziemy w przedstawianym numerze inne interesujące teksty z obszarów badań często prezentowanych w naszym piśmie. Zapraszam do lektury.

Ks. Jacek Kempa
Redaktor naczelny